

حجاب اجباری

بررسی کوتاه تلاش سرکوبگرانه رژیم آخوندی
برای به بند کشیدن زنان در ایران

گزارش ویژه کمیسیون زنان شورای ملی مقاومت ایران - شهریور ۹۷ / اوت ۲۰۱۸

© MEHR

حجاب اجباری

بررسی کوتاه تلاش سرکوبگرانه رژیم آخوندی برای به بند کشیدن زنان در ایران

۲	یک انتخاب شخصی یا ابزاری برای سرکوب؟
۵	سریچی از حجاب اجباری
۶	محروم کردن زنان از برخورداری از حقوق شان
	تاریخچه تحمیل پوشش اجباری
۷	دوران بعد از خمینی
	قوانین جدید برای نهی از منکر
۸	حملات اسیدپاشی
	محدود کردن اشتغال زنان
	مجازات نقض حجاب اجباری
	رصد کردن رانندگان زن
۹	هر روز ۲۰۰۰ زن دستگیر می شوند
	تفکیک جنسیتی در دانشگاهها
۹	طیف گسترده ای از محدودیت های اجتماعی برای زنان
۱۰	دیدگاه مقامات حکومتی حول مسئله حجاب
۱۱	تجویز خشونت علیه زنان در قانون
۱۲	خواست واقعی زنان ایران
۱۳	کلام آخر

حجاب اجباری

بررسی کوتاه تلاش سرکوبگرانه رژیم آخوندی برای به بند کشیدن زنان در ایران

از انتشارات کمیسیون زنان شورای ملی مقاومت ایران - شهریور ۹۷ - اوت ۲۰۱۸

حق طبع و انتشار محفوظ و متعلق به کمیسیون زنان شورای ملی مقاومت ایران می باشد.

چاپ و انتشار این گزارش و یا بخش هایی از آن با اجازه قبلی و یا ذکر منبع مجاز است.

ISBN: 978-2-35822-012-5

 women.ncr-iran.org/fa
 [womenncri.fa](https://www.facebook.com/womenncri)
 @womenncri

انجمن نسوان قبریز: نخستین انجمن زنان ایران
چند ماه بعد از اعلان مشروطه

یک انتخاب شخصی یا ابزاری برای سرکوب؟

طی هزاران سال، حجاب در جامعه ایران یک امر اجتماعی بود که افراد بسته به سلیقه و فرهنگ فرد و خانواده شان درباره آن تصمیم می گرفتند و شاخص

مزیت یا فرو دستی هیچ کس به حساب نمی آمد. این امر در ۱۰۰ سال اخیر توسط دیکتاتورها و مشخصا حکومت آخوندی به یک عامل فشار و سرکوب مبدل گردید.

حجاب اولین بار در دیماه ۱۳۱۴ توسط رضا شاه به یک موضوع سیاسی و حکومتی تبدیل شد وقتی با تصویب یک قانون جدید زنان و دختران ایرانی را از استفاده از چادر، روبنده و روسری منع نمود.

در سال ۱۳۱۳ رضاشاه به همراه نخست وزیرش محمدعلی فروغی به ترکیه سفر کرد. در این سفر ۴۰ روزه با گوشه هایی از «مظاهر تمدن غرب» در آن کشور آشنا شد. رهاورد این سفر، جشن هزاره فردوسی، تأسیس فرهنگستان ایران، تأسیس دانشگاه تهران، تغییر کلاه

یک انتخاب شخصی

در جهت عکس عقربه ساعت از بالا سمت راست:

پوشش زنان در دوران قاجاریه؛ انتخابهای گوناگون زنان در زمینه پوشش قبل از انقلاب ۱۹۷۹؛ زنان پشت ویترین یک جواهرفروشی در تهران قبل از انقلاب ۱۹۷۹ در ایران؛ اعضای اولین انجمن زنان در تبریز که چند ماه بعد از پیروزی انقلاب مشروطه در سال ۱۹۰۶ تأسیس شد.

سرپیچی از حجاب اجباری

حجاب اجباری بارزترین نماد قوانین زن ستیزانه و سرکوبگرانه دیکتاتوری زن ستیز آخوندی و درعین حال اولین سمبل ارتجاعی این نظام است که به صورت گسترده توسط مردم و قربانیان اصلی آن که زنان می باشند به چالش کشیده شده و می شود.

اما خواست واقعی زنان ایران در مخالفت با حجاب اجباری، فراتر از آزادی پوشش، سرنگونی تمام عیار این استبداد مذهبی است که همه حقوق انسانی آنها را پایمال کرده و زندگی آنان را در ریزترین جزئیات محدود و فضای اجتماعی را برای آنان تنگ کرده است. حجاب اجباری در حقیقت نوک کوه یخی از نقض گسترده و همه جانبه حقوق انسانی زنان است.

از این روست که مسئله حجاب زنان که همواره یک موضوع کاملاً شخصی و حاشیه ای در جامعه بوده است برای این نظام به موضوعی محوری و تماماً امنیتی تبدیل شده که بنیاد آن را نشانه گرفته است.

مانورهای بی محتوا و گاه به گاه برخی مقامات رژیم از یکسو، مبین وحشت از پتانسیل عظیم نهفته در زنان ایرانی است که در اثر چهار دهه سرکوب وحشیانه و اعمال غیرانسانی ترین فشارها و تبعیضات به نقطه انفجاری رسیده است و از سوی دیگر، واکنش مذبحخانه‌یی است در برابر نقش تعیین کننده زنان و اعتلای آنان در جنبش مقاومت ایران. و از آنجا که نقش زنان در مقاومت نیز تنها یک رویارویی سیاسی و اجتماعی نیست، لاجرم به لحاظ فرهنگی و ایدئولوژیکی و در صحنه واقعیت مبارزه اجتماعی به یک چالش بسیار بزرگ برای دیکتاتوری زن ستیز آخوندی تبدیل شده است. این رژیم که هر نوع گشایش در موضوع زنان را سرآغاز گشایش در کل جامعه و ترک برداشتن دستگاه دیکتاتوری مطلقه خود می بیند، بیش از پیش سرکوب زنان و پایمال کردن هر نوع آزادی و حقوق اجتماعی و سیاسی آنها را همچنان ادامه می دهد.

Photo: Schahram Schamsawary

با این همه دیکتاتوری بعدی، یعنی رژیم زن ستیز آخوندی که با انقلاب سال ۱۳۵۷ و سرنگونی شاه روی کار آمد در رابطه با مسئله حجاب چرخش کرد.

دیکتاتوری زن ستیز آخوندی بر خلاف همه مبانی اسلام، قوانین ارتجاعی خود از جمله پوشش اجباری برای زنان را به عنوان قانون کشور نهادینه کرد و کل قوای قضایی، امنیتی و نظامی خود را مأمور محافظت از این مبانی بنیادگرایانه کرد. این روال - در نقطه مقابل همه اصول و تعالیم اصیل اسلام - از روز اول به حاکمیت رسیدن خمینی بنیانگذار رژیم آخوندی شروع شد و کماکان به مدت قریب به ۴۰ سال ادامه دارد. با این وجود زنان ایران و به تبع آنها، کل جامعه ایران هرگز به این قوانین نامشروع و عملکردهای غیرانسانی تسلیم نشده و مخالفت خود را در هر فرصت و به هر شکلی نشان داده اند، به نحوی که این مسئله را به کابوسی برای دیکتاتور مبدل کرده اند.

مرکز پژوهش مجلس رژیم در یک گزارش ویژه که در مرداد ۹۷ منتشر شد به این موضوع اعتراف کرد که «حجاب شرعی (چادر) تنها برای حدود ۳۵ درصد زنان ایران ارزشمند است و نزدیک به ۷۰ درصد زنان یا اعتقادی به حجاب ندارند و یا جزو کسانی هستند که «بدحجاب» خوانده می شوند و به حجاب اجباری در ایران اعتراض دارند.»

مطالبه انتخاب آزادانه در رابطه با حجاب

در زیر تابلوی «کشف حجاب و تظاهر به عمل حرام جرم محسوب می شود و مستوجب مجازات تا دو ماه حبس می باشد»، زنان ایرانی پوشش اجباری را از سر خود برمی دارند و عدالت آخوندی را به سخره می گیرند. این تصویر مربوط به دهه ۱۹۹۰ می باشد.

محروم کردن زنان از برخورداری از حقوق شان

تاریخچه تحمیل پوشش اجباری

- تبعیض جنسی و زن ستیزی جانمایه ایدئولوژیکی رژیم است که به دست خمینی بنیان گذاشته شد. سرکوب زنان بالاترین انگیزه نیروهای حافظ نظام آخوندی می باشد. خمینی تهاجم به آزادیهای مردم ایران را تنها دو هفته پس از انقلاب ۲۲ بهمن با سرکوب حقوق زنان آغاز کرد. ذیلاً وقایع نگار گامهایی است که رژیم ملایان در دوران حاکمیت خود برداشته است تا به تدریج زنان ایرانی را از حقوق شان محروم کند.
- ۱۳ اسفند ۵۷: حق طلاق یک طرفه و در هر زمان که مرد بخواهد بصورت یکطرفه به مرد داده شد.
- ۱۶ اسفند ۵۷: فتوای حجاب اجباری زنان شاغل در اداره‌های دولتی صادر شد.
- پایه‌پای صدور این احکام زن ستیزانه، مجریان قانون خمینی یعنی اوباش چماقدار نیز در خیابانها به اهانت و آزار زنان، تیغ کشی و پاشیدن اسید به صورت آنان پرداختند. شعار «یا روسری یا توسری» از اولین شعارهای حکومت خمینی بود.
- ۱۳۵۸: با تصویب قانون اساسی نظام آخوندی، زنان از ریاست جمهوری نیز منع شدند.
- ۱۸ خرداد ۵۸: اولین زن را در ملاء عام شلاق زدند.
- ۲۱ تیر ۵۸: برای اولین بار ۳ زن را به اتهام منکرات اعدام کردند.
- ۸ مهر ۵۸: قانون جدیدی جایگزین قانون حمایت خانواده شد که همان امتیازات اندک زمان شاه را هم از زنان سلب می کرد.
- ۱۴ بهمن ۵۸: اولین بخشنامه دولتی درباره حجاب اجباری پرستاران و زنان پزشک صادر شد.
- ۱۱ اسفند ۵۷: زنان از قضاوت منع شدند و بدین ترتیب تبعیض جنسی و زن ستیزی جانمایه ایدئولوژیکی رژیم است که به دست خمینی بنیان گذاشته شد. سرکوب زنان بالاترین انگیزه نیروهای حافظ نظام آخوندی می باشد. خمینی تهاجم به آزادیهای مردم ایران را تنها دو هفته پس از انقلاب ۲۲ بهمن با سرکوب حقوق زنان آغاز کرد. ذیلاً وقایع نگار گامهایی است که رژیم ملایان در دوران حاکمیت خود برداشته است تا به تدریج زنان ایرانی را از حقوق شان محروم کند.
- ۱۷ اسفند ۵۷: دفتر خمینی اعلام کرد که «قانون حمایت خانواده» ملغی شد. این قانونی بود که در زمان شاه تصویب شده و امتیازات اندکی برای زنان در سطح خانواده در نظر گرفته بود.
- ۸ اسفند ۵۷: قانون خدمات اجتماعی زنان ملغی گردید.
- ۱۹ اسفند ۵۷: تبعیض جنسی علیه زنان به عرصه ورزش تعمیم داده شد. و همه مسابقات ورزشی زنان یکی پس از دیگری ملغی گردید.
- ۱۱ اسفند ۵۷: زنان از قضاوت منع شدند و بدین ترتیب

قوانین جدید برای نهی از منکر

اصل هشتم قانون اساسی رژیم، امر به معروف و نهی از منکر را نهادینه کرده است. واضح است که این قانون غیرشفاف هدفی جز باز گذاشتن دست اوباش وابسته به رژیم برای سرکوب زنان ندارد.

در سال ۷۱ رژیم آخوندی قانون حمایت قضائی از بسیج را تصویب کرد و بسیجی ها را موظف نمود تا به امر به معروف و نهی از منکر پردازند. و ضابطین قضائی را مکلف به حمایت از آنان کرد. (پایگاه خبری حکومتی اختیاری - ۲ مرداد ۱۳۹۴)

در سال ۸۹ این قانون با یک لایحه تکمیلی مورد تأکید دولت احمدی نژاد قرار گرفت و سپس مبنای سایر قوانین سرکوبگرانه گردید که بعداً توسط دولت روحانی نهادینه شد.

در سال ۸۹ همچنین قانون دیگری به اسم «گسترش فرهنگ عفاف و حجاب» به تصویب رسید که طی آن به حداقل ۲۶ ارگان دولتی این رژیم مسئولیت هایی در تحمیل حجاب اجباری به زنان ابلاغ نمود.

در سال ۹۳، دو ماده از مواد لایحه جدیدی تحت عنوان قانون حمایت از آمران به معروف و ناهیان از منکر به تصویب رسید که در سال ۹۵ به صورت کامل از رأی مجلس گذشته و اجرایی شد. این لایحه بر اولویت نظر ولی فقیه تأکید دارد و مجازات کسانی را که در مقابل این افراد بایستند را غیر قابل تعلیق و تخفیف اعلام می کند.

۳۰ فروردین ۵۹: خوانندگان زن را به دادگاه فراخواندند و پس از تحقیر و تهدید، آنان را برای همیشه از خواندن محروم نمودند.

۸ تیر ۵۹: برای اولین بار، مجازات سنگسار را درباره دوزن نگوینخت در کرمان به اجرا درآوردند. این حکم حتی قبل از تصویب قانون ضدانسانی قصاص توسط مجلس ارتجاع (مصوب سال ۶۱) به اجرا درآمد.

۱۳۶۲: طبق ماده ۱۰۲ قانون جزا که در سال ۱۳۶۲ به تصویب رسید، زنانی که بدون رعایت حجاب اسلامی در ملاء عام و در خیابانها ظاهر شوند، مستوجب ۷۴ ضربه شلاق هستند.

دوران بعد از خمینی

از آنجا که وضعیت زنان در هر جامعه، مهمترین شاخصی سنجش آزادیهای عمومی است، خمینی به صورت کاملاً آگاهانه از سرکوب زنان شروع کرد تا به سرکوب مطلق آزادیها برسد.

تبعیض علیه زنان ابتدا در قانون اساسی نهادینه شد و سپس به همه سایر قوانین جزایی و مدنی گسترش یافت. به این ترتیب زنان به طور سیستماتیک از همه سو در رابطه با حقوق فردی، سیاسی، اجتماعی، اقتصادی و فرهنگی مورد تبعیض قرار گرفتند.

بعد از مرگ خمینی در سال ۱۳۶۸، به موازات افزایش

نیاز رژیم به سرکوب بیشتر، سرکوب حقوق زنان از جمله تحمیل حجاب اجباری برای رژیم از اهمیت بیشتری برخوردار شد.

اعتراض به حجاب اجباری

تظاهرات زنان ایران در روز جهانی زن، ۸ مارس ۱۹۷۹، علیه فتوای خمینی مبنی بر اجباری کردن حجاب برای زنان

این لوایح زمینه ساز موجی از جنایت های ضدبشری علیه زنان در سال ۹۲ گردید که شمار زیادی از زنان ایرانی به بهانه حجاب به دست عناصر مرتبط با حکومت مورد اسید پاشی قرار گرفته و با جراحت ها و نقص عضوهای جبران ناپذیر باقی ماندند.

محدود کردن اشتغال زنان

- ▶ در اولین روزهای اردیبهشت سال ۹۲ خامنه ای طرح افزایش جمعیت و فرزند آوری را پیش کشید. به دنبال این سخنان، مجلس رژیم لایحه جدیدی را به تصویب رساند که به وضوح زنان را از اشتغال و حقوق خانوادگی هرچه محروم تر می ساخت.
- ▶ در تیر ۹۳، شهرداری تهران طی بخشنامه ای از مدیران این سازمان خواست که تنها از مردان به عنوان کارمند استفاده کنند و در شهریور همان سال کار زنان در قهوه خانه ها ممنوع اعلام شد.
- ▶ در دیماه ۹۴، مجلس رژیم با تصویب لایحه طرح صیانت از عفاف و حجاب اشتغال زنان در واحدهای صنفی را به تفکیک جنسیتی در محیط کار و محدوده زمانی ساعات ۷ صبح تا ۱۰ شب محدود نمود.
- ▶ ماه بعد، مجلس با تصویب لایحه ای موسوم به «لایحه کاهش ساعت کاری زنان شاغل با شرایط خاص» زمینه اخراج زنان از بازار کار را بیش از پیش فراهم کرد.

مجازات نقض حجاب اجباری

- ▶ طبق قوانین رژیم ملایان، هر زنی که بدون حجاب در ملاء عام ظاهر شود به ۱۰ روز تا دو ماه زندان و جریمه نقدی از ۵۰ تا ۵۰۰ هزار تومان محکوم می شود.
- ▶ زنان با ظاهر شدن بدون چادر در علن همچنین می توانند به خاطر «لکه دار کردن عفت عمومی» با ۷۴ ضربه شلاق مجازات شوند.
- ▶ نیروی انتظامی روز ۴ اسفند ۹۶ اعلام کرد تشویق مردم به نداشتن حجاب از یک تا ده سال حبس دارد. بنا

به اطلاعیه نیروی انتظامی «تردد و حاضر شدن در معابر و انظار عمومی بدون حجاب شرعی مشمول تبصره ماده ۶۳۸ قانون تعزیرات است که تا دو ماه حبس داشته و قابل تبدیل به مجازات جایگزین حبس بوده و حبس اعمال نمی گردد. لکن تشویق مردم به نداشتن حجاب مشمول بند دوم ماده ۶۳۹ خواهد بود که یک تا ده سال حبس دارد و قابل تبدیل به مجازات جایگزین حبس نیست.»

رصد کردن رانندگان زن

روز ۲۸ فروردین ۹۵، مرحله جدیدی از فعالیت گشت امنیت اخلاقی در تهران به منظور مقابله با بدحجابی و بی حجابی در خودروها کلید خورد. رئیس پلیس تهران نیز در روز ۲۹ فروردین ۹۵ اعلام کرد که ۷۰۰۰ تن نیروی نامحسوس پلیس امنیتی برای جاسوسی و آزار و اذیت زنان در پلیس تهران سازماندهی شدند. او گفت که این نیروها کسانی را که در خودروهایشان کشف حجاب می

طیف گسترده ای از محدودیت های اجتماعی برای زنان

رژیم زن ستیز آخوندی محدودیت های بیشماری در همه امور زندگی و در قوانین نوشته و نا نوشته فراوان علیه زنان وضع کرده است که ذکر همه آنها در حوصله گزارش حاضر نیست، اما بعضی از این ممنوعیت ها به طور خلاصه عبارتند از

- ▶ ممنوعیت مسافرت بدون اجازه شوهر،
 - ▶ ممنوعیت ازدواج با مرد غیر مسلمان،
 - ▶ ممنوعیت دوچرخه سواری،
 - ▶ ممنوعیت ورود به استادیوم های ورزشی برای تماشای مسابقات،
 - ▶ ممنوعیت ورود خبرنگاران زن به استادیوم های ورزشی،
 - ▶ ممنوعیت گرفتن عکس سلفی با ورزشکاران معروف،
 - ▶ ممنوعیت پخش هرگونه گزارش از مسابقات ورزشی زنان از مطبوعات و رسانه های حکومتی،
 - ▶ ممنوعیت دیده شدن بر روی سن در حال اجرای موسیقی و لغو کنسرت هایی که نوازندگان زن در آن حضور داشته باشند،
 - ▶ ممنوعیت تکخوانی برای زنان،
 - ▶ ممنوعیت فعالیت هنرپیشه های زن که در رسانه های اجتماعی تصاویر بدون حجاب از خود منتشر کنند،
 - ▶ ممنوعیت اردو رفتن یا شرکت در مهمانی مشترک با مردان،
 - ▶ ممنوعیت عمل جراحی برای پیشگیری از بارداری و سقط جنین،
 - ▶ ممنوعیت مصرف قلیان،
 - ▶ جداسازی جنسیتی پارک ها، اتوبوس ها و قطارها،...
- و این لیست ادامه دارد.

کنند را رصد و گزارش می کند و این یکی از چهار وظیفه اصلی آنها است.

هر روز ۲۰۰۰ زن دستگیر می شوند

روز ۸ مهر ۱۳۹۵، حسین اشتری فرمانده نیروی انتظامی، اعتراف کرد که حداقل ۲ هزار زن به طور روزانه به خاطر عدم رعایت کامل حجاب در کشور دستگیر می شوند.

تفکیک جنسیتی در دانشگاهها

رژیم آخوندی از سال ۹۱ سهمیه بندی جنسیتی گسترده ای را در دانشگاهها به اجرا گذاشت و دختران دانشجوی را از رشته مقطع کارشناسی به طور کامل حذف نمود. در همین سال دانشگاه های تک جنسیتی برای تفکیک جنسیتی دانشجویان ایجاد شد.

تصویب لوایح جدید در حمایت از آمران به معروف و ناهیان از منکر زمینه ساز موجی از اسیدپاشی ها به دست عناصر مرتبط با حکومت علیه دهها زن ایرانی در سال ۱۳۹۲ گردید.

دیدگاه مقامات حکومتی حول مسئله حجاب

در تفکر دیکتاتوری زن ستیز آخوندی «گناه و ثواب جنسی» ملاک اصلی ارزش گذاری است. رواج این ملاک در جامعه دیوارهای مرزبندی جنسی را بلندتر، قطورتر و فراگیرتر می کند.

آخوندها زن را موجودی شوم و شیطانی و مظهر گناه و فتنه گری تلقی می کنند که از خانه نباید خارج شود، چون حضورش در جامعه باعث گناه می شود. در خانه نیز باید هم چون برده‌یی در خدمت اجرای خواسته‌های مرد باشد.

خمینی می گوید، «از تساوی حقوق (زن و مرد) اظهار تنفر کنید... دخالت زنها در اجتماع مستلزم مفاسد بیشمار است.» (از بیانات و اعلامیه های خمینی از سال ۱۳۴۱ تا ۱۳۶۱، دفتر سوم، مؤسسه انتشارات امیر کبیر، صفحه ۱۴۲) روزنامه رسالت ۱۶ دی ۱۳۷۵ از قول خمینی نوشت، «حجاب واجب است و کسانی که آن را نقض می کنند باید تکفیر شوند». در منطق حاکمان تهران جزای فرد تکفیر شده، اعدام است.

رفسنجانی در خصوص حقوق زنان می گوید، «عدالت به این معنی نیست که همه قوانین برای مرد و زن می باید یکسان باشند. (روزنامه اطلاعات، ۱۶ تیر ۱۳۶۵)

علی خامنه ای: «بحث های انحرافی همانند اینکه حجاب الزامی یا اختیاری است، در جمهوری اسلامی جا ندارد.» (سایت حکومتی رجا نیوز - ۳۰ تیر ۱۳۹۵)

تجویز خشونت علیه زنان در قانون

خمینی در کتاب تحریر الوسيله می نویسد: «زنان موجودات شرووری هستند. اگر زنی از فراهم کردن محیط مناسب جهت ارضای همسرش خودداری کند، همسرش حق دارد که او را کتک بزند و هر روز بر شدت کتک بیفزاید تا زن را وادارد به تسلیم کند». همین دیدگاه غیر انسانی و اشاعه خشونت علیه زنان، عیناً در قانون اساسی و قوانین جزائی و مدنی دیکتاتوری زن ستیز آخوندی جاری شده است. بدین ترتیب، زن در همه جهات و زمینه های سیاسی، اجتماعی و خصوصی تحت فشار و تبعیض مستمر و سیستماتیک می باشد.

در ایران تنها یک زمینه هست که نه تنها برابری برای زنان در آن کاملاً رعایت می شود بلکه زنان سهم

بیشتری از آن دارند آن هم سرکوب است و شکنجه و البته تجاوز به همه حقوق انسانی آنها.

در قوانین دیکتاتوری زن ستیز آخوندی برای زنانی که بدون حجاب در انظار عمومی ظاهر شوند از ۱۰ روز تا دو ماه حبس و از ۵۰ تا ۵۰۰ هزار تومان جریمه نقدی تجویز شده است. همچنین به راحتی با استناد به قانون می شود زنانی را که بنابه فرهنگ آخوند ها «عفت عمومی را جریحه دار کنند» به ۷۴ ضربه شلاق محکوم کرد.

رژیم آخوندی ۲۶ ارگان رسمی دولتی را مأمور سرکوب زنان در زمینه حجاب کرده که تحت نظارت شخص رئیس جمهور رژیم هر کدام مسئولیت های مشخصی در این زمینه دارند. در عین حال گشت امنیت اخلاقی، گشت های نامحسوس، پلیس کوهستان، پلیس ساحل، پلیس خیابان و ... عملیات متعددی در طول سال اجرا می کنند تا هر چه بیشتر زنان را کنترل کرده و با آزار و اذیت و دستگیری آنها به بهانه عدم رعایت حجاب آنها را در همه محیط های اجتماعی سرکوب کنند.

نیروهای سرکوبگر روزانه حدود ۲۰۰۰ زن را در سراسر ایران دستگیر می کنند. این آمار که البته ناقص و غیر شفاف است به معنی دستگیری حداقل ۷۳۰ هزار زن در طول سال می باشد. و این تازه انبوه تذکرات لسانی و تحقیرهای خیابانی علیه زنان را شامل نمی شود.

علاوه بر ارگانهای رسمی و دولتی دست کم ۳۰۱ نهاد به اصلاح فرهنگی با صرف سرمایه های سنگین مشغول تولید مستمر محصولات به اصطلاح فرهنگی مانند کتاب، کلیپ، پوستر، کارتون و ... هستند تا با تحقیر زنان و اشاعه فرهنگ زن ستیزی تحت عنوان عفت و حجاب، زنان را در جامعه محدود کنند.

تنها جایی که زنان بر مردان اولویت دارند زمانی است که مورد خشونت قرار می گیرند. هر سال حدود ۲۳۰ هزار زن در ایران به خاطر نقض حجاب اجباری دستگیر می شوند.

خواست واقعی زنان ایران

زنان ایرانی با تکیه بر آگاهی عمیق سیاسی و اجتماعی خود به خوبی دریافته اند که رهایی از اجبارات حکومتی و دستیابی به برابری و حقوق انسانی نیازمند یک مبارزه همه جانبه و رسیدن به آزادی و دموکراسی است.

زنان ایران در اثر چهار دهه سرکوب و فشارهای ضدانسانی به فتر فشرده و پتانسیل عظیم و ارزشمندی برای به چالش کشیدن دیکتاتوری مذهبی در تمامیت آن تبدیل شده اند.

شرکت گسترده و نقش برجسته و محرک زنان در همه صحنه های اعتراضی اجتماعی و سیاسی مؤید آن است که زنان ایرانی نه تنها به حجاب اجباری بلکه همچنین به دین اجباری و فتر از آن به حکومت اجباری نه می گویند.

زنان در همه صحنه های قیام سراسری ایران در دیماه گذشته و همچنین پیش تر و پس از آن حضور چشمگیر و فعال داشته اند. آنچنان که به اعتراف مقامات رژیم حرکت های اعتراضی در قیام دیماه ۹۶ در شهرهای مختلف توسط زنان عضو مجاهدین خلق رهبری و سازماندهی می شد.

کلام آخر

دیکتاتوری زن ستیز آخوندی از ابتدای روی کار آمدن با تمام قوا به سرکوب زنان ایران از یکسو و آزادیخواهان از طرف دیگر پرداخت. هدف به روشنی سلب آزادی های به دست آمده در جریان انقلاب سال ۵۷ و غصب تمام و کمال قدرت و سیطره بر همه امور ملت بود. خمینی به خوبی دریافته بود که بهترین راه برای سلطه بر ملت، به بند کشیدن نیمی از جامعه و به طور خاص سرکوب پتانسیل عظیم آزاد شده زنان ایران در انقلاب ضد سلطنتی، با ایجاد انواع و اقسام محدودیت ها و اجبارات تحت نام دین است.

زنان ایرانی اگر به حجاب و چارچوبهای مورد نظر آخوندها گردن می نهادند مبلغ نفی شخصیت انسانی و جنس خود می شدند و اگر به آن تن نمی دادند گناهکار و مجرم و مستوجب مجازات های وحشیانه دستگاه مخوف حکومتی می شدند.

اما زنان ایران با تکیه بر غنای فرهنگی و تاریخی خود به این بازی کثیف تن نداده و به هرنوع اجبار نه گفتند. آنها به جای تمرکز دعوا روی حجاب اجباری، بر خلاف خواست آخوندها، کل ولایت فقیه و حکومت نامشروع آن را نشانه گرفتند.

زنان ایرانی در این بازی پر رنج و خون ۴۰ ساله البته بهای بسیار زیادی پرداختند. رود خروشان خون شهدای راه آزادی از هزاران زن شهید مجاهد خلق از فاطمه مصباح ۱۳ ساله تا قهرمان مجاهد خلق ثریا ابوالفتحی با فرزند

به دنیا نیامده اش و تا مریم قدسی مآب که تا آخرین نفس در سن ۱۶ سالگی رنج شکنجه های رژیم را تحمل کرد ولی در مقابل آن سر خم نکرد و در تاریخ ایران اسطوره تحمل شکنجه تا سرحد مرگ شد تا ندا آقا سلطان و ریحانه جاری که مظلومانه اما سرفرازانه سمبل پاکی و مظلومیت زن ایرانی شدند، تا بیشماران زن زندانی سیاسی که رنج واحدهای مسکونی و شرایط زندانهای رژیم را با جسم و روحشان پذیرا شدند ولی تن به خواسته آخوندهای شیطان صفت ندادند و تا زنان زندانی سیاسی که هم اکنون چشم در چشم هیولای مذهبی در زندان و در میدان ایستاده اند، شاخص های برجسته ای برای این رویارویی تاریخی زنان ایران هستند.

آری زنان ایران خواهان بر اندازی تمامیت نظام ولایت فقیه و برقراری عدالت و آزادی و احقاق کلیه حقوق انسانی خود و مردم ایران هستند و به چیزی کمتر از سرنگونی تام و تمام دیکتاتوری مطلقه ولایت فقیه با مشخصه زن ستیز بودن آن رضایت نمیدهند و بدینسان آخرین گامها به سوی پیروزی را نیز با آگاهی و قدرت تمام خواهند پیمود.

حجاب اجباری

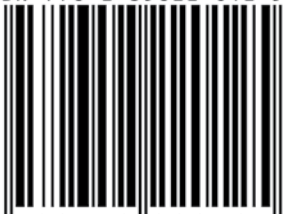
بررسی کوناه تلاش سرکوبگرانه رژیم
آخوندی برای به بند کشیدن زنان در ایران

گزارش ویژه کمیسیون زنان شورای ملی
مقاومت ایران - شهریور ۹۷ - اوت ۲۰۱۸

 women.ncr-iran.org/fa
 [womenncri.fa](https://www.facebook.com/womenncri)
 [@womenncri](https://twitter.com/womenncri)

ISBN 978-2-35822-012-5

9 782358 220125 >

